

12/12/94   B8/HM/B-28932/D-580   26.180/I/PN

Betreft : vermelding "Rijkswacht - Gendarmerie" op de uniformen en voertuigen van de rijkswacht.

1. Op 12 januari en 9 februari 1995 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) een onderzoek gewijd aan uw vraag om advies betreffende de talen die moeten worden gebruikt voor de vermeldingen (bijvoorbeeld, Rijkswacht - Gendarmerie) op de uniformen en voertuigen van de rijkswacht.

U vestigt de aandacht op het feit dat de (al dan niet gemotoriseerde) personeelsleden van de rijkswacht bevoegd zijn over het hele grondgebied van het Rijk en bent van oordeel dat drietalige opschriften de meest pragmatische en goedkoopste oplossing bieden.

U vraagt of het V.C.T.-advies 25.045 van 9 juli 1993 m.b.t. de legitimatiekaart van de personeelsleden van het actief kader van het operationeel korps van de rijkswacht ook inzake vermeldingen op de uniformen en voertuigen van de rijkswacht toepassing kan vinden.

2. In haar advies 25.045 van 9 juli 1993 heeft de V.C.T., gelet op het feit dat de leden van het actief kader van het operationeel korps van de rijkswacht ertoe gemachtigd zijn over het hele grondgebied van het land op te treden, geadviseerd dat de essentiële vermeldingen op de legitimatiekaarten, die van die aard zijn dat ze aan het publiek

kunnen worden meegedeeld, drietalig mogen zijn met voorrang voor de taal van de rijkswachter.

2.

3. De V.C.T. is van oordeel dat de vermeldingen op de uniformen en voertuigen van de rijkswacht, die hoofdzakelijk berichten en mededelingen aan het publiek zijn, niet op voet van gelijkheid kunnen worden geplaatst met de legitimatiekaarten die als overwegend kenmerk hebben dat zij "betrekkingen met particulieren" zijn.

Dat rijkswachters en hun voertuigen gemachtigd zijn tot optredens overal te lande, neemt niet weg dat hun werkkring veelal beperkt blijft tot een bepaald gebied of sommige - zo niet, één enkele - gemeente(n).

Een veralgemening van drietalige opschriften zou indruisen tegen de wil van de wetgever die de eentaligheid van de gebieden heeft willen vastleggen, met uitzondering van het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en zonder afbreuk te doen aan de taalfaciliteiten die bestaan in gemeenten met een speciale taalregeling.

Dat een dergelijk systeem praktische en budgettaire voordelen biedt, kan in het vlak van de taalwetten niet in overweging worden genomen. Indien budgettaire overwegingen doorslaggevend zijn, bestaan er andere oplossingen zoals, bijvoorbeeld, het gebruik van logo's of emblemen.

Ofschoon artikel 40, 2e lid, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.) bepaalt dat "berichten en mededelingen die de centrale diensten rechtstreeks aan het publiek richten (...) in het Nederlands en het Frans (worden) gesteld", heeft de V.C.T. die regel in verscheidene adviezen geïnterpreteerd om zowel met de geest van de wet als de wil van de wetgever rekening te houden (cfr. advies 1980 van 28 september 1967 en 1825 van 29 februari 1968).

4. Om die reden is de Commissie van oordeel dat de vermeldingen op de uniformen van de rijkswacht en op de voertuigen, van haar diensten in de eentalige gemeenten van het Franse taalgebied, enkel in het Frans moeten voorkomen en, in de eentalige gemeenten van het Nederlandse taalgebied, enkel in het Nederlands.

In de gemeenten van het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest moeten die vermeldingen tweetalig zijn (Nederlands-Frans).

In de gemeenten met een speciale taalregeling ter bescherming van hun minderheden, ten slotte, moeten de regels worden toegepast waarin de wet voorziet m.b.t. de mededelingen aan het publiek.

3.

In alle gevallen moet rekening worden gehouden met de werkkring van de dienst.